षस्य दग्रहः कार्यः प्रमाणतः । स्रसाटसिकातो राष्तः स्थान्तु मासान्तिको विष्" इति "घट्लिंषदाब्दिकं पर्या गुरौ लैवेदिकं व्रतम् । तदिक्कं पादिकं वा स्पन्नणा-न्तिकमेव वेति" च मन्तः । "जनान्ते स्थाज्जनान्तिक-भिति" सा॰द॰ ।

श्रीन्तिकतम ति॰ अतिययेनान्तिकः अतियायने तमप्। अत्यासन्ने वेदे तु "तादेवेति" तिकलोपे अनमोऽप्युक्तार्थे। श्रीन्तिकात्रय पु॰ अन्तिकं समीपम् आत्रयते आ+श्री-अस्। निकटस्ये अवसम्बनस्थाने च।

श्रीनितस् अध्यः अन्तिक । तिसन् कस्तोपः अन्तिगब्दाहा
तिसन् । अन्तिके इत्यर्धे ''निकष्टं झन्यन्तितोनदूरादिति'

कः १,१७,१३, "अन्तितः अन्तिकादिति' भाः।

श्रीनित्तम ति ० कालो भवः अल्ला-डिसच्। अल्लाभवे, घरमे च।
"आज्ञातम्द्रतमूर्वामां वरमाद्यी नचालिमः। सकहोषकरावाद्याविलसम्ब पदे पदे" हितो ०।

श्रीन्त वाम सि॰ कान्ति कान्ति वामं वननीयं धनमस्य । निकटस्थधने 'कान्तिवामा दूरे' इस्ति म्ट॰ ७,७७,८। 'कान्ति काकादन्तिको वामं धनं यस्याः सान्तिवामेसि' भा०।

श्रान्तिवसत् ए० खन्ते निकटे विद्याप्त इषाय वसति वस-माह ७त० खनुक्समा०। मिछ्ने छन्ते मन्दस्य प्रयक्तिस्यताविष तत्सभिन्याङ्गरमात्रेण तद्धता। "बसिद्यान्ते विन-येन जिल्लुः" किरा०।

श्रन्ते वासिन् ए० धन्ते निकटे विद्यायङ्खाय वस्ति वसधिनि ७त० अलुक्समा० । शिष्ये "याज्यान्ते वासिनोर्वापि
न त्वन्यत इति स्थितिरिति" मतः "कलापिवैशस्यायनान्ते वासिन्यसेति" 'आवार्योपसर्जनान्तसान्ते वासीति" च
पा० । "वामदेवान्तेवासी तदाश्रमवासीति" दशकु० ।
यामादेरने वासिनि चाय्डालादी त्रि० ।

श्रानोदात्त न० खने उदात्तः खरो यस । अनोदात्तस्वरस्ताने पदं "पियमयोः सर्वनासस्याने" पा॰ स्त्रते 'सर्व्यनामस्याने किम् ? ज्योतिग्रतः पयो रत्तेति उदात्तनिष्टत्तिसरेणानोदात्तं पदिनिति" सि॰ कौ॰। खने खना
वयने उदात्तः । याष्ट्रभग्तस्वरायस्य खन्त उदात्तः ताढमे
सस्दाये 'कर्वात्ततो वजोऽन्त उदात्तः" इत्यधिकारे विद्विते
खनोदात्तस्वरे, कार्वःपाक इत्यादि । 'धातोः" पा०
खनोदात्तस्वरे, कार्वःपाक इत्यादि । 'धातोः" पा०
खनोदात्तः । 'गोपायतक्व' इति सि॰ कौ॰ । 'फिकोधन्त उदात्तः' इत्यधिकारे मान्तनवाचार्यप्रणीतस्त्रतैः
प्रातिपदिकस्थान उदात्तः । तानि च स्त्रमाणि सि॰ कौ॰

उत्तरार्के ५५१, प्रशादी उपात्तानि । बाटणस्त्रशासानां प्रातिपादिकानामन्त्रोदात्तता कोध्या ।

श्रान्तार लि॰ अन्ते पर्यन्ते यसतीति अन्त+यत् । चार्डाहे । "अन्यादिप वरंधमां स्वीरतं दुष्णुलादपीति" महः "अन्यस्याखाल" र्रात क्षस्त । महेके सर्वासान्य-स्तियो गला भुक्ता च प्रतिगृहर च पतत्वज्ञानतो विप्रो चानात् साम्यं तु गक्कति" नर्चष्टचनदीनाम्त्री नान्त्रपर्वत-मामिकामिति' ''नाल्प्रो न विक्रवेन्द्रियं' इति च मनुः। "अन्त्रासर्खानादिरिति" "नचलष्टचनदीम्बे च्छ-पर्वतनाभिकाभितिं च क्रक्ष् १ क्लेफार्ग सर्वाप-कर्षान्तभवत्यात्तत्रात्यम् । अथवसानभवे, "जायायै पृथी-मारिगरी दक्तामीन नत्रकमाणीति मनः 'नानापी जेवन्त्र एव सामर्थ्यात्" काला॰ २,८,१०, "अस इप्रपी इं भगवन् ! कारणमन्त्रमवेष्टि में दित 'विममक्त तदन्त्रमग्छनमिति' चरघुः "क्रियतां कथमन्त्रप्रकलनिति" क्षमाः । अव-सान यु देशिकं कानिक यु उक्तोदा इरणे यथायणं बोध्यम् परिन्छेदाय दितः यत्। परिन्छेदकारके वैणिषिकोक्ती विभेषपदार्थे "अन्यो नित्यव्यवस्तिविशेषः परिकी क्ति" इति भाषा । प्रलये परमाख्नां गगनाही-नाञ्च व्यन्यस्य वियोगकारकस्याभावात् विशेषस्येव परिकोद-करत्वभिति तस्यान्यत्वम् । मुस्तायाम् स्वी । कानिमे वस्तुनि लि०। यथानजलाणां अध्ये रेथती, रागीनां मध्ये मीनः, वर्गानां मध्ये इकार प्रत्यादि । संख्याभेदे न॰ "जलियान्यं मध्यं परार्द्धमिति दगगुणोत्तरा संख्ये"ति भाक्कराचार्योति परार्वगतभागे । गणितगास्त्रीको सर्वस वासस्थिताके 'स्थाप्योऽन्ययगै हिगुणान्त्रांनम्' इति कीखा । खन्नाविषदादगरागी ए० वने उपमे उन्नेत्र भुवि-नेन्यहेश इति नीस । "तिसीपाप्तयुवान्त्रपहा-यदत् फर्ज तथा कति 'ज्योति । कानेभवः दिगा वत् । सिदान्ति घरोमगमुक्तायां चरजीवया युतीनायां विज्ञायाम् स्ती। यथा 'लितिकायेनं स्तुगुचाय सा कृतियरका-येवं त्रिगुणोर्शय साल्यका' । 'द्युक्येव कितिज्ययो-सरगोचे युता, याग्ये रिक्ता श्वातभेवति । एवं लिच्या चरजीवया युतोनान्त्रा स्वात्। चालोपपत्तिः। चल गोचेऽकोरात्रवसिक्तिजसंगातयोर्वे यत् तहदयास्त-स्त्रम् । एवस्याव्हलसंपातयोर्वत्रं तदक्रीरात्रवस्याय-क्रम् । तदुदयासास्त्रयोरलरं सर्वत क्रम्या । अध यास्योत्तरहत्तसंपातयोर्वजं तत् तत्वितं तस्य व्यासकानम्।